

PODKADZIĆ (2) *vb pf*

o oraz a *prawdopodobnie jasne* (tak w pod- oraz kadzić).

imp 2 sg podkådź (1). \diamond *part praet act* podkadziwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XIX w.

Owiać, podburzyć wonnym dymem odurzającym lub odkażającym [kogo, co] (2) : á iżby na flończu były łufzony [koszule ludzi krostawych]/ albo w świetniczy/ á podkadziwszy ie: oblecz łie. FalZioł V 65; Weźmi Mirry czyłtey/ nąsieniá z łáktuki/ białego máku/ [...] łtłucz koźde ołobno/ á rołpuć żołcią [...]/ vczyńże gáłuźki iáko źiárná grochowe/ á podkadź kogo chcełz áby łpał SienLek 56v.

Synonimy: okopcić, okurzyć, podkurzyć.

Formacje współrdzenne cf KADZIĆ.

Cf PODKADZENIE

JB, AL